

Petanias olli laatsarusse jures, siis tulli palju rahwas seina, mitte üksipäinis Jesusse pärrast, waid et nemmad ka laatsarust woiksid nähha sada, kedda temma olli surmast üllesärratanud. Agga üllemad preestrid pidasid nou, ka laatsarust ärratappa, sest et temma pärrast palju rahwas Jesusse sisse uskus.

Sedda söma-aia tehti Jesusse hingamisse päwal, 8^{mat} Jürri-ku päwal, se olli meie loupäwal. Selsammal öhtul tungis palju rahwast siina, Jesusst ja laatsarust waatma.

Joan. XII. 12—19.

Teisel päwal, kui rahwas kulis et Jesus pididi pühhiks Jerusalemma tulles, wötsid nemmad palmipude oksad, läksid wälja temma wasto ja kissendasid: „Hosianna, kidetud olgo, kes tulles Issanda nimel, se Israeli kuningas!“ agga Jesus leidis ühhe eesli ja istus temma selga, nenda kui kirjutud on. j. n. t. s.

Se olli Pühhapäwal, 9^{mat} Jürri-ku pä-

wal, ja se on se Palmipude pühhapäaw, mis meie praego weel pühhitseme, kellega se suur nädal algab, mis sees meile Suur Neljapäaw ja Suur Rede wägga halledad, agga ka wägga armsad pühhad on, mis kül ei ühhegi risti-innimesse melest ja süddamest ei peaksid ärrakauma, et neid iggal aastal wötaks süddamelikko tännoaga Jummalale ja omma Issanda Jesusse Kristussele pühhiteda.

Joan. XII. 20—36.

Nüüd tullid ka monned Krefa mehhed ja sowisid Jesusst waatma. Sedda nimmetasid Wilippus ja Andreas temmale, ja Jesus kostis ja ütles neile: „se tund on tulnud, et innimesse Poega peab au sisse tõstetama!“ ja temma räkis neile sedda tähendamisse sanna: „töest, ma ütlen teile: kui nisso-iwwa Ma sisse ei lange ja ärra ei surre, siis jäeb temma üksi, agga kui ta surreb, siis kannab temma palju wilja! Kes omma ello armastab, se kautab sedda, ja kes omma ello wihtab sijn mailmas, se hoiab sedda iggawesseks elluks.